

længet Sommerferie, dels om forøget ugentlig Frihed, nemlig en hel ugentlig Fridag i Stedet for som hidtil en halv. Det førstnævnte Ønske har kunnet imødekommes uden synderlig Merudgift for Hospitalet, hvorimod der til Imødekommelse af Ønsket om en hel ugentlig Fridag vil kræves, at der maatte ansættes ca. 15 nye Piger ved Hospitalet, hvorfor der dels maa udredes flere Lønninger, dels indrettes nye Værelser. Man maa være enig med Direktøren i, at det vilde være ønskeligt, at den omhandlede Fridag kunde indføres. Med Hensyn til Indretning af Værelser henvises til det ovenfor bemærkede, idet tilføjes, at Værelserne antages et vilde være indrettede til 1. Februar 1919. De nye Lønninger vil andrage 960 Kr. for Februar og Marts 1919, hvilket Beløb opføres her.

Efter Indstilling fra Direktøren for Rigshospitalet har man approberet et nyt, efter Forhandling mellem Direktøren og de paagældende Organisationer udarbejdet Regulativ for Lønnings- og Arbejdsvilkaar for de paa Hospitalet beskæftigede Arbejdsmænd som gældende fra 1. August 1918. Merudgiften herved andrager 4 000 Kr. og opføres paa denne Konto.

Samtidig med den ovenfor omtalte paa Tillægsbevillingsloven for 1917—18 bevilgede nye Lønordning for Hospitalets Tyende indførtes der en Lønforbedring for Syersker og Koner. Merudgiften herved er 6 666 Kr. for Finansaaret 1918—19.

Rigshospitalets Syersker og Koner samt kvindelige Vagter have faaet Dyrtidstillæg efter de i Dyrtidstillægslovene for „ikke pensionsberettigede Haandværkere, Arbejdere o. lign.“ givne Regler — et Dyrtidstillæg, der dels har været ret ringe, dels udbetales paa en for ubemidlede Kvinder meget uhensigtsmæssig Maade, nemlig for 1 Aar bagud. De henhørende Bestemmelser i Dyrtidstillægsloven af 28. September 1918 § 12 indeholder vel en lille Forhøjelse af Dyrtidstillæget mod ifjor, men den samme Udbetalingsmaade er bibeholdt.

Syersker og Koner paa de herværende kommunale Hospitaler faar fra 1. April 1918 at regne et Dyrtidstillæg paa 9 Kr. om Ugen eller 1 Kr. 50 Øre pr. Dag. Dette er langt mere end Statens Dyrtidstillæg efter Loven af 28. September 1918 § 12, og som Følge heraf faar de heromhandlede kvindelige Arbejdere paa Rigshospitalet ikke saa lidt mindre for deres Arbejde end de tilsvarende paa de kommunale Hospitaler, uagtet selve Lønnen er ens. Denne blev senere fastsat ved Ministeriets Skrivelse af 17. Juli 1917 til 15 Kr. 90 Øre om Ugen (2 Kr. 65 Øre pr. Dag) for Syersker og 18 Kr. om Ugen (3 Kr. pr. Dag) for Vaskeri-, Rengørings- og Dagkoner med et Tillæg for Vaskerikonerne af 25 Øre pr. Dag for malproport Arbejde, alt foruden Middagsmad. Kvindelige Vagter lønnes med 3 Kr. pr. Nat. Det maa herefter anses for nødvendigt, at der skaffes de omhandlede Personer et Tillæg til deres Løn, og man skal efter Indstilling fra Direktøren for Rigshospitalet anbefale, at der ydes dem et midlertidigt Lønningstillæg paa 1 Kr. daglig, idet de fremdeles faar Dyrtidstillæg efter Dyrtidslovens § 12. De vil saa i Forbindelse med Dyrtidstillæget faa udover den egentlige Løn omtrent det samme, som Syersker og Koner faar i Dyrtidstillæg paa de kommunale Hospitaler, de ugifte lidt mindre, de gifte lidt mere. Det foreslaas, at denne Ordning indføres for Finansaaret 1918—19. Merudgiften vil andrage ca. 23 000 Kr.

Underkontoen „Ekstraordinært til Folkehold“ er paa Forslaget til Finansloven for 1919—20 foreslaaet forøget med 2 000 Kr., jfr. Rigsdagstidende for 1918—19, Tillæg A. Sp. 1647—48; da en saadan Udgiftsforhøjelse, ogsaa maa paaregnes i Finansaaret 1918—19, søges der til denne Konto efterbevilget 2 000 Kr. Der opføres herefter ialt paa Kontoen 117 303 Kr. 33 Øre.

Til 106. Fra fhv. Syerske ved Rigshospitalet Maren Sørensen har man modtaget en Ansøgning om en aarlig Understøttelse. Ansøgerinden, der er 62 Aar, har gjort tilfredsstillende Tjeneste først ved den kgl. Fødsels- og Plejestiftelse siden 1. Februar 1892 med Arbejde 2, 3, 4 Gange ugentlig, alt eftersom der var noget at bestille, hvorom hun dog hver Dag selv maatte forhøre, men siden 1903 har hun haft daglig Beskæftigelse sammesteds og senere paa Rigshospitalets Systue til August 1918, da hendes Helbred ikke længere tillod hende at varetage sin Gerning paa Hospitalet. Hun staar nu, saavidt vides, blottet for Eksistensmidler og vil kun i ringe Grad være i Stand til selv at tjene til sit Underhold. Man anbefaler herefter at der ydes den paagældende en aarlig Understøttelse paa 72 Kr. For Finansaaret 1918—19 opføres ^{7/12} heraf eller 42 Kr.